

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/386/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511217429
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511217429.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu A. S. W., W..Y..R., O., Ú. X, G.. I. S., W..Y..R., Ú. X, O., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej Q. X., nar. XX.XX.XXXX, Ď. XX, Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa Z., V., B. XX, IČO: XX XXX XXX, práv. zast. X.. U. Q., advokátom so sídlom v W., K.. W. X, o zaplatenie 3.302,81 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 17C/14/2012-41 z 12.6.2012 Okresného súdu Košice-okolie takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 81,86 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet advokáta X.. U. Q..

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením konanie zastavil (I.), vrátil žalobcovi súdny poplatok 191,37 € prostredníctvom príslušného daňového úradu (II.) žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 308,86 € na účet právneho zástupcu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (III.).

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3.302,81 € spolu s úrokom z omeškania 13% ročne od 9.12.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Po vyjadrení opatrovníka žalovaného, v ktorom vzniesol námietku premlčania, žalobca podaním zo dňa 25.5.2012 zobrať žalobu celkom späť.

Podľa § 96 ods.1 O.s.p., veta prvá a druhá, navrhovateľ môže kedykoľvek za konania vziať späť svoj návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh celkom vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Prvostupňový súd ďalej citoval ust. § 96 ods.2 a ods.3 veta prvá O.s.p., § 11 ods.3 veta prvá, ods.4 Zákona o súdnych poplatkoch a rozhodol tak, že konanie zastavil a žalobcovi vrátil súdny poplatok v sume 191,37 € (198 € mínus 6,63 €), ktorý mu bude po právoplatnosti vrátený prostredníctvom daňového úradu.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.2 O.s.p., podľa ktorého: ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Prvostupňový súd vychádzal z toho, že v danom prípade vedľajší účastník splnil svoje poslanie a vynaložené trovy za právne zastúpenie boli účelné. Preto prvostupňový súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy za 2 úkony (1 príprava zastúpenia, 2 podanie vyjadrenia) á 121,17 € za 1 úkon (§ 10 ods.1 vyhl. 655/04 Z.z.), t.j. 2x 121,17 € (242,34 €) + 1x 7,41 € režijný paušál + 1x 7,63 € (15,04 €) spolu: 257,38 € + 20% DPH 51,48 €. Trovy právneho zastúpenia celkom prvostupňový súd priznal vo výške 308,86 €.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník napadol včas podaným odvolaním žalobca. Po uvedení obsahu ust. § 93 ods.1, § 142 ods.1, § 146 ods.2 a § 150 ods.1,2 O.s.p. uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, lebo v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukázal na to, že cieľom združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č. 250/2007 Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O.s.p.). Nakoľko zákon pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania, nemôže sa síce ako navrhovateľ brániť proti vstupu združenia do konania, avšak nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, neehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a skutočnosť, že združenie samo bez právneho zastúpenia vystupuje na strane žalobcu spolu s občanmi Slovenskej republiky vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, prípadne v sporoch ich samo zastupuje, potvrdzuje, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom spore je neehospodárne a účelové. Právnym zastúpením vedľajšieho účastníka dochádza k nadbytočnému navýšovaniu trov konania a neehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. Na základe toho navrhol zmeniť napadnuté uznesenie tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu podal vyjadrenie vedľajší účastník. Poukázal vo svojom vyjadrení na čl. 7 ods.1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ďalej poukázal na čl. 169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ a na čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ. Uviedol, že trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci v jednoduchej, skutkovo právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. O nároku vedľajšieho účastníka na trovy konania už bolo viackrát právoplatne rozhodnuté. Vedľajší účastník na podporu svojho tvrdenia uviedol viaceré rozhodnutia, napr. uznesenia KS v Prešove č.k. 18Co/16/2012-60, č.k. 19Co/58/2012, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/92/2012, 16Co/187/2012, 17Co/87/2012 a mnohé ďalšie. Uviedol, že aj vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. V predmetnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktáčnom procese. Tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodárna moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri napínaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. Vedľajší účastník navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnutý výrok potvrdil ako vecne správny. Vedľajší účastník si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 81,86 €.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, preto ho potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p.

Odvolačný súd preto len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania, s poukazom na odvolacie námietky žalobcu považuje za potrebné dodať nasledujúce.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je tomu aj v súdnej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods.2 O.s.p.

Keďže ust. § 93 ods.4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods.1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Ust. § 146 ods.2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Správne preto súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a na ich náhradu zviazal žalobcu, ktorý tým že zoberal podaný návrh na začatie konania v priebehu konania späť procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Neobstojí ani námietka žalobcu spochybňujúca nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, pretože vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník v konaní (§ 93 ods.3 O.s.p.), teda aj právo dať sa v konaní zastúpiť zástupcom na základe plnomocenstva (§ 28 ods.1 O.s.p.) a úkony tohto zástupcu vo vzťahu k predmetu konania boli nepochybne účelné, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že až po vznesení námietky premlčania uplatneného nároku vedľajším účastníkom na strane žalovaného žalobca zoberal podaný návrh v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť.

Vedľajší účastník mal aj v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada požadovaných trov (§ 224 ods.1, § 142 ods.1, § 151 ods.1 O.s.p.) a to vo výške 81,86 € pozostávajúcej za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 60,59 € (§ 14 ods.3 písm.b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej AT) a režijného paušálu vo výške 7,63 € (§ 16 ods.3 AT) a 20% DPH vo výške 13,64 € , teda celkove trovy odvolacieho konania vo výške 81,86 €. Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže aj vedľajší účastník má právo podať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti napadnutému uzneseniu.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 zák.č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.